

מִן הָרֵב אֲבֵרָהֶם יִצְחָק הֵכֵן קוֹק ז'צ"ל

הנפש של פושעי ישראל (באור לאורות התחיה פסק' מג, "אורות" עמ' פ"ד)

ב"ה ירושלים עיקו"ת [תרצ"ד?]

לכ' הרב הגאון המובהק אוצר תו"י מו"ה דוד טעביל דיינאווסקי שליט"א¹ האבד"ק פיאנטניצא יצו' שלו' וברכה באה"ר.

הגיענו מכתבו היקר דכתר"ה בצירוף המחברת לקראת צמא² והנה דרכי שלא להתערב בחילוקי דעות כאלה, שבאמת אין בהם כדי הכרעה, שהרי אלו היראים העוזרים לישוב, מאמינים, כי למרות מה שיש בהעסקנים אנשים רחוקים מקדושת התורה, מ"מ דרכו של הקב"ה לעשות שליחותו בכל האופנים שאין אנחנו יכולים לעמוד בסוד³ ומי יוכל להזיז אותם מהשקפתם זאת, שהיא אצלם אמונה ע"פ התורה, וכמה גדולי עולם הסכימו לזה. ע"כ אני מניח לכל צד לעשות מעשיו לש"ש, ולפעמים לעזור ג"כ לדברים שהם בודאי תיקונים ולא קלקולים או דברים שיש בהם משום דרכי שלו', והכל לש"ש.

וע"ד מש"כ כת"ר שתמוה לו מה ששמע או קרא בשמי⁴, שמצד הנפש יש יותר שלימות לאלה שעובדים בעניני הכלל ובנין א"י, למרות מה שהם רחוקים מתו"י, לעומת החרדים שעניני הכלל ובנין הארץ אינו נוגע ללבם, אלא שבחי' הרוח השלמות של שומרי תומ"צ היא יותר גדולה. מקור הדברים הם דברי הרח"ו ז"ל⁵ בשער הגלגולים בסוף הקדמה ז' על דבר נפשו של אחאב, שלמרות כל מה שנאמר בו לגריעותא, אמרו חז"ל⁶ ששקול הי' שהוא מצד בחינת הנפש. ועי' שם שישנם צדיקים גדולים שמ"מ מצד בחינת הנפש אינם בשלמות רק הרוח הוא המשלים את בחי' הנפש שלהם ע"י קדושת תו"י.

* נמסר ע"י הרב צב"י טאו שליט"א.

1. ר' טעביל דיינבוסקי ז"ל נולד תרכ"ה רב גאון מרביץ תורה מגדולי המוסר. בתרמ"ו דומ"ץ בוויק בתרנ"ג ר"מ בלומזה בתרס"ז רב במלאט"ש, פיאנטניצא מתרס"ח. נספה בשואה תש"ג (אוצר הרבנים 5129).
2. לקראת צמ"א לברר וללבן השקפות שלוש הכתות ציונים מזרחים אורטודוכסים, פיעטרקוב תר"ץ.
3. בר"ר י-ז, פרדר"א מ"ט, במר"ר יח-כב, תנחומא קורח א. כך היא גם שיטת הרב בעצמו במקומות רבים כגון: אורות התחיה יט, לב, לד; זרעונים ד; מאמרי הראי"ה ח"ב ממעמקי קדש.
4. אורות התחיה פרק מ"ג, ערפלי טוהר י"א וארץ חפץ עמ' ע"ד וועל הפרק הזה בארץ חפץ שנדפס בתר"ץ שאל הרב דיינאווסקי ז"ל כנראה.
5. וע' ספר הגלגולים סוף פרק ט'.
6. סנהדרין קב:

ומזה נבין שההמשכה הטבעית לאהבת ישראל, זהו בחי' נפש מלידה כמבואר בד' הזוה"ק⁷ שבחי' נפש נתנה מלידה רק זכי יהבין לי' רוחא זכי יתיר יהבין לי' נשמתא ונמצא שגעגועים טבעיים לדבר טוב וקדוש, אפי' כשלא נתגלה ענין הקדושה שבהם, יש בזה משום שלמות הנפש, ולהיפוך אם יש בזה איזה חסרון, זהו קלקול בבחי' נפש, אבל מ"מ קדושת הרוח משלימה ג"כ את חסרון הנפש. אבל השלימות האמיתית היא באה ע"י כינוס כל המעלות בבחי' נר"ן, וע"ז אנו מתפללים ומצפים. וע"י התאחדות הכלל כולו, נזכה לתשובה שלמה שתתפשט בכל ישראל ע"י סגולת קדושת א"י שתתאחד באור התוה"י. ובודאי יש הכרח ותועלת רבה לפרסם דברים כאלה, בכל הצדדים. חדא, שמתעורר לפעמים עי"ז זיק של קדושה אצל הרחוקים וסו"ס אל ידח ממ"נ, וק"ו שהכשרים מתעוררים עי"ז להכנס באהבת אה"ק ואהבת כלל ישראל, ובזה מתעלים הם הרבה מאד. את הקונט' השמטות מסרתי לעורכי שערי ציון. והנני בזה חותם בברכה וצפיית ישועת ד' על עם קדשו וחבל נחלתו בבנין שלם ובביאת גוא"צ בב"א ובברכת רגל הק' הבעל"ט ויתרון הכשרו כנה"י ונפש ידי"ע דוש"ת באה"ר מהר הקודש מירושלים

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

7. זהר משפטים צד: תז"א קיז. ת"ח ב"נ כד אתיליד יהבין ליה נפשאי מסיטרא דבעירא מסטרא דדכיו... זכה יתיר יהבין ליה רוחא... זכה יתיר יהבין ליה נשמתא.